

Primer, la democràcia.

Després de llegir a premsa l'article de fa unes setmanes del Partit Popular sobre els suposats "shows" dels partits de l'oposició ens agradaria aclarir unes quantes coses. En primer lloc, l'escrit posa de manifest la incomoditat del PP davant qualsevol tipus de crítica, encara que aquesta sigui una legítima defensa dels principis de transparència feta des de l'espai que tenim per fer-ho: el Plenari.

Encara que el senyor Carlos Darder ens repetesqui a cada Ple que ells han guanyat les eleccions, s'està obviant aquí que no és l'únic partit que ocupa un lloc dins la representativitat de la Ciutadania sollerica. De fet, com a partit a l'oposició ens trobam amb el deure i l'obligació de fiscalitzar la tasca de govern, sobretot quan aquesta pensam que va contra els interessos del poble. No anam a cercar titulars, anam a fer la feina. La d'obligar a un equip de govern PP - Seny i Sentit cada vegada més enquistat en unes formes obsoletes, de manca de transparència i de manca de comunicació.

En segon lloc, una vegada aclarida la funció que han d'exercir els partits de l'oposició, estaria bé evidenciar per què l'equip de govern necessita reafirmar-se amb el nombre de vots obtinguts a les passades eleccions? Encara no se creuen que s'han de posar a governar? Pensam que no.

En darrer lloc, de què tenen por? Necessiten titllar l'oposició d'espectacle per buidar de contingut el que saben que és veritat? Senyores i senyors, una mica de respecte cap a les institucions democràtiques. No es tracta d'anar a fer rabietes cada vegada que se vos crida l'atenció sobre pràctiques o polítiques poc clares. Vos agradi o no, també se'ns ha votat, també estam legitimades per a denunciar les males praxis del PP- Seny i Sentit. El diàleg, i això és que unes persones parlen i les altres escolten, hauria de ser la pràctica habitual. Però, malhauradament, no ho és. Al no saber encaixar bé les crítiques o assumint que no fan les coses del tot bé: què fan? Idò atacar. Esperem que a partir d'ara es deixin d'aquesta postura de victimisme tan pròpia de governs poc transparents que es pensen ser posseïdors de l'única veritat, la seva.

Més per Sóller